

MONTORNÈS DEL VALLÈS

Si la paraula escrita sonés, aquest text començaria amb una "malagueña" o un "quejío" sostingut, trencat amb el taloneig verd d'un ballador, que espera palmes creuades d'un món que l'ha entès. **Hem guanyat per una majoria minoritària, amb sis regidors de disset. Ara, a través d'un pacte tripartit, governem IC, CIU i PSC. Crec que funcionarà bé, perquè en tots hi ha la voluntat de garantir la governabilitat del municipi.**

Josep M. Ruiz porta el seu origen a l'accent, però ha fet del seu destí geogràfic un punt de partida, des d'on abandera la riquesa d'un mestissatge acolorit amb llapis diferents. **Jo no he nascut a Catalunya, però estimo aquesta terra i m'identifico plenament amb ella. A Montornès, quasi un cinquanta per cent de la població és immigrada.**

Aquí no calen tallafreds per a fer senda. Les temperatures no s'instal·len per sota del zero. El ciutadà Ruiz continua anant en mànigues de camisa. **Moltes persones em van demanar, abans d'arribar a l'alcaldia, que si guanyava les eleccions fos honest amb mi i amb el poble. Ara em demanen el mateix. Jo continuo sent el de tota la vida; convisc, de manera senzilla, amb la gent de sempre.**

La cervesa de les tertúlies la paga de la butxaca pròpia, com abans, i la seva opinió té el mateix volum de so que quan era un més del poble. **També assumeixo la quota de responsabilitat del que ha passat amb el Partit Socialista i el seu desgast. Però, per quatre desvergonyits, no hem de deixar de creure en allò que sempre hem cregut.**

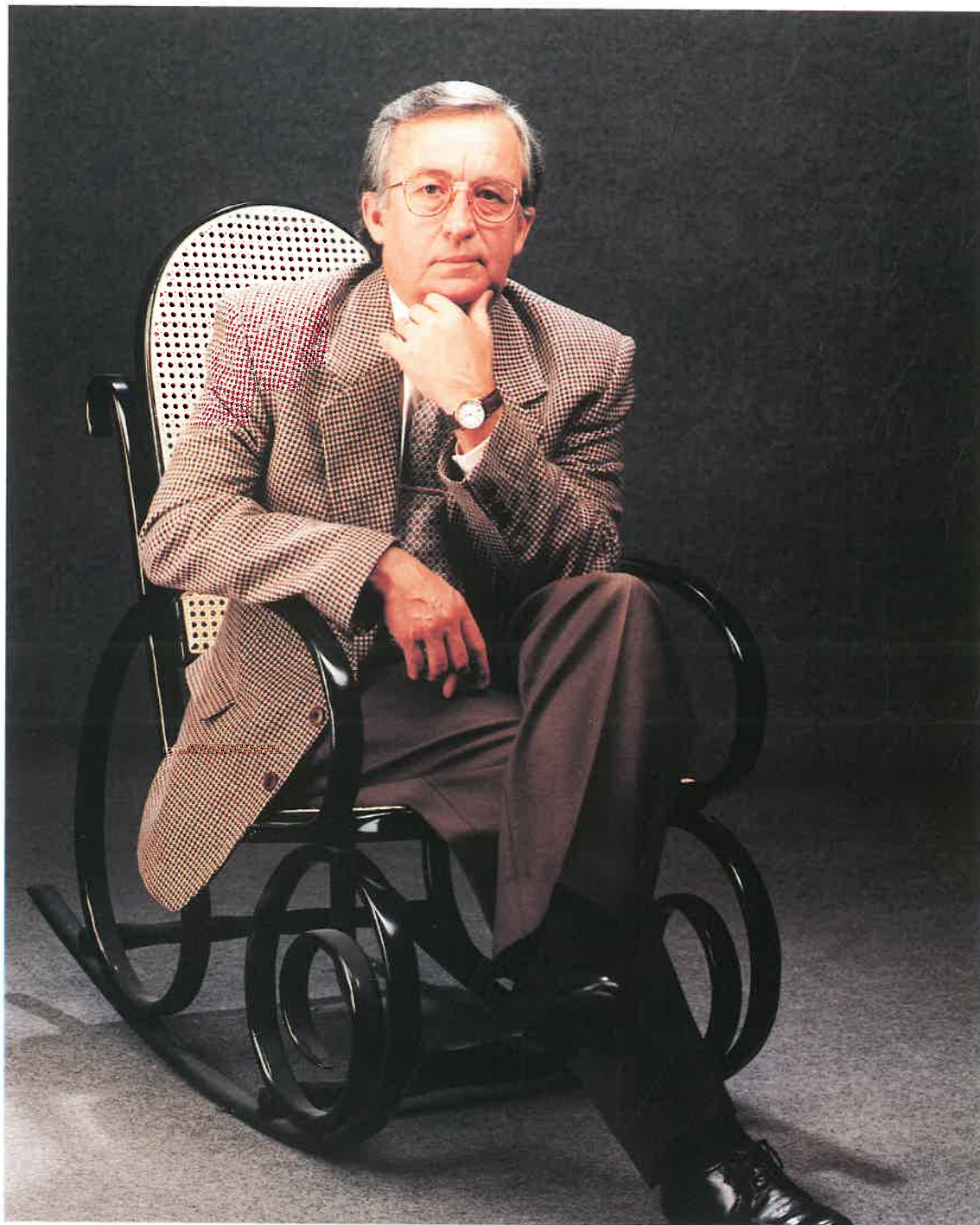
Als cinquanta-tres anys ja no es creu en els Reis Mags ni en sabates de cristall. La maduresa fa veure els fils dels titelles i les mans que hi ha al darrera. Amb cinquanta-tres anys se sap, si el carrer està moll, que ha plogut o l'han regat. Un té clar on té posat el peu. **Montornès està entre Barcelona i Granollers. Està molt ben comunicat, tant per tren i per autobusos, com per carretera, cosa que afavoreix la implantació de noves empreses en un lloc amb un percentatge elevadíssim d'indústria.**

La música d'un municipi obrer no és de piano. El que se sent és la ferralla dels estris de fàbrica. Fins a l'Ajuntament arriba el "piafar" dels que, sense moure's del lloc, li segueixen el compàs. Perdre el ritme és quedar-se fora del ball i sense nuvi. **Aquí em demanen de tot. Vénen ciutadans que estan en pèssimes condicions. Intentem donar feina temporal quan podem. Tenim uns plans d'ocupació de l'INEM i mantenim converses periòdiques amb empreses ubicades dins el municipi perquè vinguin a nosaltres quan necessitin personal.**

Mentre s'esperen les respostes, n'hi ha molts que ballen amb l'escombra. **De tota manera, si realment hi hagués tres milions d'aturats, com diuen les estadístiques, jo crec que farien foc a la Moncloa. Però això no és com ho pinten, perquè a vegades hem necessitat un paleta i ens hem trobat amb respostes com "no puc" o "no vull". Penso que hi ha economia submergida i persones que s'estan acostumant a percebre un subsidi de l'Estat.** Jo no sé si hi ha mans que només s'obren per pidolar o per agafar un mannà que cau del cel. No sé si és veritat que la gent es conforma amb draps recosits. Però si ho fos, també seria cert que els talps de l'economia tenen més vista que els linxs de la superfície. A totes llums o a totes fosques, preocupant. **Com problemàtic és que en aquest poble hi hagi barris carregats de segones residències, on patim escassetat de tots els serveis que s'han de tenir: clavegueres, llum, asfaltat... És el primer tema que anem a resoldre. És el compromís que el meu partit, el PSC va adquirir a la campanya electoral. Un veí que està pagant els seus impostos com la resta, no pot estar mancat de la cobertura d'aquestes primeres necessitats. Ens hem d'espavilar perquè tenim una població d'onze mil nou-cents habitants, que va creixent amb un promig de dos-cents per any. En passar pel torrent ... buf! Ferum, miasma, tuf. Un dels temes prioritaris que tenim és canalitzar aquest torrent (transcorre, pràcticament, pel centre de la vila). Allí desemboquen els residus de les torres i d'alguns habitatges. Això és inacceptable, sobretot per la pudor que provoca. Ho hem parlat amb la Junta de Residus i hem aconseguit una subvenció del seixanta-cinc per cent.**

No passeu pel torrent. Feu-ho per la vora dels geranis i les tarongines i sentiu com sona una sardana amb farbalans o un fandango amb barretina i faixa. No passeu pels polígons industrials. Feu-ho pels aiguamolls convertits en hortes i sentiu la barreja de les cebes del nord i les "papes" del sud. **Aquest és un poble pacífic. Existeixen problemes, però hi ha una cordialitat que el fan obert. Val la pena venir a visitar-lo. Tenim un entorn meravellós i molta tranquil·litat. A Montornès no tot és indústria. A més, tenim moltes entitats (autòctones i d'arrels forànies). És molt enriquidor veure l'intercanvi cultural que es dona entre els nadius i els que som de fora.**

Uns i altres volen ficar-se en una piscina coberta que està promesa. **Tenim el compromís verbal de la Generalitat que aportarà cent un milions de pessetes per fer-la. Crec que complirà, sense remissió, la paraula donada.** Josep M. Ruiz també complirà la seva. Té molt clar que pot "ficar la pota", però mai la mà.

Josep M.ª Ruiz Alarcón - Montornès del Vallès - 12.100 hab. (el Vallès Oriental)